

متن پرسش

سلام استاد: وقت بخیر. ۱. دروس معرفت النفس جوادی املی صوت ها رو دقیقا از چه سایتی بگیریم و یا حسن زاده املی هر کدام که در اولویت هست بعد از گذراندن معرفت النفس شما؟ البته اگر شرح دروس صمدی املی کفایت نمی کند. ۲. راستی استاد اگر از سعادت ما خانمها در بالاترین درجه ی تقوا این باشه که نه ما هیچ مردی رو ببینیم و نه هیچ مردی ما رو ببینه در آموزش چه باید کرد؟ حتی با رعایت مطلق حد و مرزها با توجه به جزوه ارتباط زن و مرد؟ در مهمانی ها چطور؟ نامحرم میاد خونمون موقع غذا خوردن چطور؟ ۳. گاهی یک کار عرفانی انجام میدیم نمیخوایم کسی بفهمه و میپرسن در همون مورد چی بگیریم که دروغ نگفته باشیم مثلا میگه دعا عهد رو خواندی؟ خوانده ایم. چی جواب بدیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. شرح آقای صمدی کفایت می کند. ۲. همچنان که قبلاً نیز عرض شد بعضی روایات اشاره به تاریخ خاص خود دارد. نکاتی را در متن اخیری که تحت عنوان «زن دین دار در نسبتی جدید با عالم» عرض شده است در ذیل خدمتتان ارسال می دارم: موفق باشید

آنچه بنده می توانم ادعا کنم آن است که تاریخ برای ظهور اندیشه های بزرگ در زنان به وجود آمده است، مشروط بر آن که آن ها به میدان بیایند و از خطاهایی که در ابتدای امر ممکن است پیش آید نگران نباشند. البته که اگر یک استاد نجار به شاگردش فقط بگوید مغازه را آب و جارو کن و بعد از ۱۰ سال به او بگوید چرا نمی توانی یک صندلی بسازی؟ جواب شاگرد آن است مرا وارد میدان نکردی! آیا انصاف است که استاد نجار ضعف شاگرد خود را به رخ او بکشد؟ مشکلی که ما امروز داریم «مرد بودن» تاریخ است. تاریخ را مردانه تعریف کرده ایم و جایی برای زنان نگذاشته ایم، بعد می گوئیم آن ها بیایند تا پا به پای مردان امور را به دست بگیرند. بزرگی حضرت امام «رضوان الله تعالی علیه» این بود که زنان را وارد تاریخ کردند، آن جایی هم که زنان وارد تاریخ شدند به گفته ی حضرت امام جلوتر از مردان عمل کردند.

عرض بنده آن است که اگر ملاحظه کردید در جایی میدان فعالیت ندارید، اول سؤال کنید در مقایسه با مردان حضور زنان در این میدان چقدر بوده است؟ چقدر به زنان جرأت دادند بیایند تا با حفظ حیا و عفاف، سخنرانی کنند و مردها پای سخنرانی آن ها بنشینند؟ چه اشکال داشت اگر این کار را می کردیم،

تا معلوم شود زنان هم برای مردان حرف دارند؟ می‌پرسند آیا ضرورت دارد زنان برای مردان صحبت کنند؟ ضرورتش به این است که فکرها باید مبادله شود، همین بحث ضرورت را با کدام دید نگاه می‌کنید؟ بیایید همین ضرورت را در تاریخی که امام و رهبری مطرح می‌کنند، معنا کنید.

اگر صد سال پیش یک زن به جای آن‌که در خانه باشد وارد کوچه و بازار می‌شد معنا نداشت زیرا همه نیازهای زندگی او در همان خانه قرار داشتید، گاو و گوسفند و تنور نان در خانه بود. بنده به دختر خودم وقتی در دوره راهنمایی بود، گفتم می‌خواستی در این دوره به دنیا نیایی، در این دوره بسیاری از نیازهایت در خیابان و بازار و اداره است و خودت باید وارد این میدان‌ها بگردی و برای رفتن به مدرسه سوار اتوبوس شوی. قبلاً خانم‌ها خودشان شیر می‌دوشیدند و ماست تهیه می‌کردند و مردها هم به دنبال کارهای خودشان بودند، ولی در حال حاضر آن شیر و ماست و نان در خارج از خانه‌هاست، آیا باید خرید این اقلام به کارهای مردان اضافه شود، یا باید زنان تهیه‌ی چنین خریدهایی را به عهده بگیرند؟

پیامبر خدا (ص) در ابتدای زندگی حضرت علی (ع) و حضرت فاطمه (س) تقسیم کار کردند. آسیاب‌کردن و نان‌پختن را به عهده‌ی حضرت زهرا (س) قرار دادند و حضرت علی (ع) اگر فرصت می‌کردند کمک می‌کردند ولی حضرت علی (ع) کارهای خودشان را داشتند. مرحوم شهید مطهری در کتاب «تعلیم و تربیت» می‌فرماید یکی از مشکلاتی که ما تحت تأثیر زندگی مدرن پیدا کردیم این است که زنان ما در خانه کارهای جدی ندارند، مشکل غیبت و کارهای تجملی به همین جهت زیاد شده است. یکی از شهردارهای شهرهای کانادا برای حل این مشکل مقداری کاموا به طور مجانی در اختیار زنان گذاشت و بعد کالاهای‌شان را که بافته بودند خریداری کرد و بعضی از آن مشکلات مرتفع گردید. ما باید بر روی شرایط جدیدی که پیش آمده است فکر کنیم.